

ਅੱਖਰ ਪੇਟੈਂਟ ਸਾਈਡ

ਜੇ. ਜੇ.

ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਨ ਏਅਰਵੇਜ਼, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਜੁਆਇੰਟ ਸਟਾਕ ਕੰਸ., ਆਦਿ, — ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1-ਡੀ ਆਫ 1954

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ (ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ) ਦੀ ਧਾਰਾ 10—ਨਿਰਣਾਇਕ—1955 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਕੀ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੈਸਲਾ --ਜਾਬਤਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਜਨਵਰੀ, 1908 ਦਾ 13 ਵਾਂ ਟੀਵੀ) ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 29—ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ—ਕੀ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੰਪਨੀ ਡੀ ਜੂਨ, 1952 ਵਿੱਚ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤਰਲੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ। ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ 153 ਅਤੇ 153-ਏ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਡੀ ਟ੍ਰਿਟ* ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸਕੀਮ। ਦਿੱਲੀ, 10 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੇਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। 3 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੀ ਸੀਨਿੰਗ <mct cning ਆਰਡਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰ ਐਪ ਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਰਜਿਸਟਰ.ਟੀ.ਆਰ. ਜੁਆਇੰਟ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਜ਼, ਦਿੱਲੀ, ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਜੋੜਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਪੀਲਾਂ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ।

ਕੰਪਨੀ ਡੀ ਨੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ

ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਮ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ "ਫੈਸਲੇ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਵਾਲੀ ਰੇਖਾ ਕਿਤੇ ਖਿੱਚੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਲਾਈਨ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਰਡਰ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੀ ਟ੍ਰਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਜੋੜਨਾ - ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 20, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਤੁਲਜਾਰਾਮ ਰੋ ਬਨਾਮ ਅਲਗੱਪਾ ਚੇਤਿਆਰ (1), ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਚੇਤਿਆਰ ਬਨਾਮ ਰੋਇਆ ਕੰਨਿਆਪਾ ਮੁਦਲੀਆਰ (2), ਅਸਰੂਮਤੀ ਦੇਬੀ ਬਨਾਮ ਕਟਮਾਰ ਰੁਪਿੰਦਰ ਦੇਬ ਰਾਏਕੋਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਰੁਲਦੂ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ, ਬਨਾਮ ਸੰਵਲ ਸਿੰਘ (4), ਦ ਜਸਟਿਸ ਆਫ ਪੀਸ ਫਾਰ ਕਲਕੱਤਾ ਬਨਾਮ . ਓਰੀਐਂਟਲ ਗੈਸ ਕੰਪਨੀ (5), ਪਹਿਲਾਦ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਰਾਮ (6), ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰੈਡੀ ਬਨਾਮ ਥਾਨਿਕਾ-ਚਲਾ ਮੁਦਾਲੀ (7), ਖਤੀਜਾਨ ਬਨਾਮ, ਸੋਨੈਰਾਮ ਦੌਲਤਰਾਮ (8), ਸ਼ੋ ਹਰੀ ਡਾਇਲ ਐਂਡ ਸਨਜ਼, ਬਨਾਮ ਸੋਹਨਾ ਮੱਲ ਬੇਲ ਰਾਮ। (9), ਹਦਜੀ ਇਸਮਾਈਲ ਬਨਾਮ, ਹਦਫੇ ਮੁਹੰਮਦ (10)। ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ ਬਨਾਮ ਜਹਾਂਗੀਰ (11), ਹਵਰਿਸ਼ ਚੰਦਰ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਕਾਲੀ ਸੁੰਦਰੀ ਦੇਬੀ (12), ਵਾਘੋਡੀ ਕੁਵੇਰਜੀ ਬਨਾਮ ਕਾਮਾਜੀ ਬਮਨਜੀ (13)। ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ ਬਨਾਮ ਮਾਨਸੇ ਲਖਮਸੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (14), ਜੀਵਨਲਾਲ ਨਰਸੀ ਬਨਾਮ ਪਿਰੋਜਸ਼ਾਅ (15), ਪੀਵੀ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦ।

- (1) ILR 35 ਮੈਡ. 1
- (2) ILR 54 ਮੈਡ. 491
- (3) 1953 SCR 1159. 11-6
- (4) ILR 3 Lah. Rv 195
- (5) 8 ਬੋਗ। LR 4d
- (6) ILR 8 Lah. 68!
- (7) ILR 47 ਮੈਡ.
- (8) ILR 47ਫ਼ਾਲ 1104
- (9) ILR 1942 ਲਾਹ. 191
- (10) 13 ਬੋਗ। LR 91
- (11) 4 ਬੀਐਲਆਰ 342
- (12) 10 IA 4
- (13) ILR 29 Bom. 249
- (14) ਏਆਈਆਰ 1930 ਬੱਬ- 262
- (15) ILR 57 Bom. 364

ਜਾਜੀ ਨੂਰਮਹਮਦ ਕੀਫ (1), ਮਦਰਾਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਬਨਾਮ ਰਾਮਲਿੰਗੱਪਾ (2), ਸੀਈ ਡੂਪਲੀ

ਬਨਾਮ ਐੱਮ. ਈ. ਮੂਲਾ (3), ਦਿ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਸਬਜੂ ਸਾਹਿਬ (4), ਅਤੇ ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੈਰੀ। v. ਸੀਥਾਈ ਅਚਾ (5), ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਫਲਜ਼ੋ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਐਸ. ਦੁਲਟ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 10 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੇ, ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ।

ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 153 ਅਤੇ 153-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੀਪੀ ਲਾਲ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ-

ਵੇਦ ਵਿਆਸ, ਐਸ ਕੇ ਕਪੂਰ, ਅਤੇ ਐਨਐਚ ਹਿੰਗੋਰਾਨੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਸੀ.ਕੇ. ਦਫਤਰੀ, ਸਾਲੀਸਿਟਰ-ਜਨਰਲ, ਪੋਰਸ ਡੀ. ਮਹਿਤਾ, ਕੇ.ਐਸ. ਚਾਵਲਾ, ਏ.ਏ.ਜੀ. ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਬਰ ਦਿਆਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ-

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ.—ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਚਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ—ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਸ ਨੰ. 1-ਡੀ, 2-ਡੀ। 1954 ਦਾ 3-ਡੀ, ਅਤੇ 4-ਡੀ — ਜੋ ਕਿ ਫਾਲਜ਼ੋ ਦੇ ਚਾਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ। J. ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇੱਕੋ ਹੈ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਨ ਏਅਰਵੇਜ਼, ਲਿਮਿਟਡ, ਜੂਨ, 1952 ਵਿੱਚ ਸਵੈਇੱਛੁਤ ਤਰਲਤਾ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 153 ਅਤੇ 153-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਹੀ ਲੈਣਦਾਰ ਸਨ। ਸਕੀਮ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ

(1) ਏਆਈਆਰ 1949 ਬੰਬ 125

(2) ILR 49 ਮੈਡ. 539

(3) ILR 5 ਰੰਗ 263

(4) I LR 24 ਮੈਡ. 252

(5) 1.LR 6 ਰੰਗ. 29 (ਪੀਸੀ)

Dalmia Jain ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤਿੰਨ ਵਿਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਰੁਪਏ। ਦੇ ਫੇਸ ਵੈਲਯੂ ਦੇ Airways ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ੇਅਰ 5
v. ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਰੁ. 10 ਤੁਰੰਤ, ਰੁ. 6 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ੇਅਰ J Cos et ਦੇ ਅੰਦਰ 10 ? \$ ve ਸਾਲ ਜਾਂ ^ S 10-4-0 ਪ੍ਰਤੀ 10 ਸ਼ੇਅਰ 'ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਜੱਜ ਕਪੂਰ, ਜੇ .

“ਸਕੀਮ ਦਾ ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਨ ਏਅਰਵੇਜ਼, ਲਿਮਿਟਡ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਨੇ - ਅਖੌਤੀ ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਨ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੈਜਰਸ ਐਲਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬੇਰੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟਡ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡਿਸਪੋਜ਼ਲ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਤੋਂ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਅਤੇ ਸਪੇਅਰ ਪਾਰਟਸ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਇਸ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਅਤੇ ਸਪੇਅਰ ਪਾਰਟਸ ਦਾ ਸਟਾਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਲਨ ਬੇਰੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਨ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਾਨੂੰ ਡਾਲਮੀਆ ਸੀਮਿਟ ਅਤੇ 'ਪੇਪਰ ਮਾਰਕ*' ਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ' ਨਾਮਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਨ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ। 3,40,00,000 ਸੋਲਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ।"

ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਗਿਣਤੀ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ - ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੀ. . 5-0-0 ਰੁ. 5-4-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਜਾਏ 6 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। 7 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ

ਤੀਜੇ ਕੇਸ ਦੀ ਉਮਰ 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 10 ਮੀਮੀਆ ਜੈਨ ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ 10 ਫਰਵਰੀ 1953 ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਮੋਟ) ਜੁਆਇੰਟ ਸਟਾਕ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ। ਐਡਵੋਕੇਟ, ਡੀ ਕੇ ਜਾਧਵ ਅਤੇ '* ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਤੀਜਾ ਕਮਲਾ ਦੇਵੀ ਕਪੂਰ, ਜੇ, ਅਤੇ ਅਰੁਣ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਜ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਮੇਤ ਚਾਰ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ।

3 ਦਸੰਬਰ 1953 ਨੂੰ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਆਰ. ਸੇਠ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ਸਕੀਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸੀ? ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਰੱਖਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ: -

'ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ'। ਹਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸਹੀ ਅਤੇ ਪੱਖੀ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ, ਅਤੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ/'

ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ: -

ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। "

ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਨ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ ਨੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਦਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਫੈਸਲੇ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲੀਸਿਟਰ-ਜਨਰਲ ਰਾਮਾ-ਸਵਾਮੀ ਚੇਟਿਆਰ ਬਨਾਮ ਰੋਇਆ ਕੰਨਿਆਪਾ ਮੁਦਲੀਆਰ (1) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ I, ਨਿਯਮ 10(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ 'ਨਿਰਣਾ' ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਤੁਲਜਾਰਾਮ ਰੋ ਬਨਾਮ ਅਲਗੱਪਾ ਚੇਟਿਆਰ (2) ਵਿੱਚ ਸਰ ਅਰਨੋਲਡ ਵ੍ਹਾਈਟ, ਸੀਜੇ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਟੈਸਟ ਦਿੱਤਾ-

“ਮੈਨੂੰ ਇਮਤਿਹਾਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਰੂਪ ਕੀ ਹੈ ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਇਸਦਾ ਰੂਪ ਜੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜੇ

ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਨ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਗਿਆਪਨ A1TM a ? s ਨਿਆਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ-ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਕਪੂਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵੱਲ ਇੱਕ ਕਦਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਰਾਏ, ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ।"

ਇਸ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਸਹੂਮਤੀ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਿੰਦਰ ਦੇਬ ਰਾਏਕੋਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਵ੍ਹਾਈਟ ਸੀਜੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਖਰਜੀ ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ-

“ਵਾਈਟ ਸੀਜੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ, ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਇੱਕ 'ਨਿਰਣਾ' ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਪੱਖਪਾਤੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਇੱਕ 'ਨਿਰਣਾ' ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ 'ਆਰਡਰ' ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ

ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ

ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ। ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗੀ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਆਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ 'ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕੈਟੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵੱਲ ਇੱਕ ਕਦਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਦਾ ਅਰਥ।”

ਸਰ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ, ਸੀ.ਜੇ. *ਰੁਲਜ਼ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਸਵਲ ਸਿੰਘ* (1), ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਪੱਕਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਸਰ ਰਿਚਰਡ ਕਾਉਚ, ਸੀਜੇ, ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣੇ ਨਾਲੋਂ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਲਕੱਤਾ *ਬਨਾਮ ਓਰੀਐਂਟਲ ਗੈਸ ਕੰਪਨੀ ਕੰਪਨੀ* (2), ਜਿੱਥੇ ਸਰ ਰਿਚਰਡ ਕਾਉਚ, ਸੀਜੇ, ਨੇ ਕਿਹਾ-

ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਕੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਵਾਲ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅੰਤਿਮ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ, ਜਾਂ ਇੰਟਰਲੋ ਕਟੋਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣਾ ਪੂਰੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜਾਂ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਨਿਰਣਾ ਇਸ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।”

ਇਕ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸਰ ਰਿਚਰਡ ਕਾਉਚ ਨੇ ਦੋਖਿਆ: - "ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਕਿਸੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਵੱਲ ਸਿਰਫ਼ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ। ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਫੈਸਲਾ, ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਹੈ।”

ਇਸ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ ਮੁਖਰਜੀ ਜੇ ਨੇ ਪੰਨਾ 1165 'ਤੇ ਕਿਹਾ-

“ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰ ਰਿਚਰਡ ਕਾਉਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਨਿਆਂਇਕ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ 'ਤੇ ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਨ ਦੇ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ

ਇੱਕ 'ਨਿਰਣੇ' ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ,

“ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਨਿਰਣੇ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਐਲਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ।”

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ

ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣ, ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਟ੍ਰੈਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਟੈਸਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਮਤਭੇਦ ਹੈ।

ਲਾਹੌਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ *ਰੁਲਦੂ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਸੰਵਲ ਸਿੰਘ* (1), ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਰੂਲ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਪੰਨਾ 195 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ-

“ਜੇ ਕੋਈ ਨਿਰਣਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਮੁਸ਼ਕਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ

(1) ILR 3 Lah. 188

ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਹੀ ਵਿਰੋਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਹਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ”

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਲਾਹੌਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, *ਪਹਿਲਦਾ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਰਾਮ* (1), ਇੱਕ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ *ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰੈਡੀ ਬਨਾਮ ਥਾਨਿਕਚਲਾ ਮੁਦਾਲੀ* (2), ਅਤੇ *ਖਾਈਜ਼ਾਨ ਬਨਾਮ ਸੋਨੈਰਾਮ ਦੌਲਤਰਾਮ* (3) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦੋ ਕੇਸ ਵਿਰੋਧੀ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ ਹਰੀ ਡਾਇਲ ਐਂਡ ਸੰਨੇਜ਼ ਬਨਾਮ ਸੋਹਨਾ ਮਲ-ਬੋਲੀ ਰਾਮ (4) ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਆਇਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਦੋ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ *ਦ ਜਸਟਿਸ ਆਫ ਦਾ ਪੀਸ ਫਾਰ ਕਲਕੱਤਾ ਬਨਾਮ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ*

ਦਿੱਤਾ।

- (1) ILR 8 Lah. 681
- (2) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 47 ਪਾਗਲ. 136
- (3) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 47 ਕੈਲ. 1104
- (4) ILR 1942 ਲਾਹ. 491

ਓਰੀਐਂਟਲ ਗੈਸ ਕੰਪਨੀ (1), ਅਤੇ ਤੁਲਜਾਰਾਮ ਰੋ ਦੇ ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਮ ਕੇਸ (2), ਪੰਨਾ 509 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ
— ਏਅਰਵੇਜ਼

ਰਜਿਸਟਰਾਰ, "ਇਸ ਤੋਂ

ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ J^{nt} ਸਟਾਕ ਬਾਰੇ ਕਹਿਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਰੁਲਦੂ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਨਵਲ ਕਪੂਰ, ਜੇ.
ਸਿੰਘ (3) ਵਿਚਲੀ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਟੈਸਟ ਹੈ।
ਤੁਲਜਾਰਾਮ ਕਤਾਰ ਬਨਾਮ ਅਲਗੱਪਾ ਚੇਤਿਆਰ, (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪਰੀਖਿਆ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ
ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ। "

ਬੰਬੇ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ
ਕਿਹਾ ਕਿ ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੇ. ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ
ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ
ਹੋਏ, ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ
ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ
ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਹਦਜੀ ਇਸਮਾਈਲ ਬਨਾਮ ਹਦਜੀ ਮੁਹੰਮਦ (4) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ,
ਜਿੱਥੋਂ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਜਹਾਂਗੀਰ (5) ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ,
ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜੱਜ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ।

- (1) 8 Ben.LR 433
- (2) ਜੇਐਲਆਰ 35 ਮੈਡ. 1 (FB)
- (3) ILR 3 Lah, 188
- (4) 13 ਬੋਗ.ਐਲਆਰ 91
- (5) 4 ਬੀਐਲਆਰ 342 ,

:

-

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਕਾਲੀ ਸੁੰਦਰੀ ਦੇਬੀ (1), ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਵੀ 'ਤੇ
ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਕੋਸਲ ਨੇ ਦੇਖਿਆ- ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ

‘ਇਹਨਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ (ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਸਹੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ) ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਚਾਰ

ਸੈਕਸ਼ਨ 610 ਇੱਕ ਮਹਿਜ਼ ਮੰਤਰੀ ਪੱਧਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਪੋਟੀਫੈਕਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਲੀ ਸੁੰਦਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਕੱਟ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਸੀ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਲੀ ਸੁੰਦਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਮੋਇਏਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ; ਪੂਰੇ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1865 ਦੇ ਚਾਰਟਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 1877 ਦੇ ਐਕਟ X ਦੀ ਧਾਰਾ 610 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਜੱਜ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਤਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਜੱਜ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੜੱਪ ਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਨ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਦੇ ਫਰਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਤਰੀ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਹੁਕਮ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 'ਜਜਮੈਂਟ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।

ਇਹ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਸੀ, ਪਰ ਸ਼੍ਰੀ ਵੇਦ ਵਿਆਸ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੋਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਜੱਜ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਬਾਰੇ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਗਰਭਪਾਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੋਸਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਹੜੱਪਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੋਸਲ ਨੇ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ 'ਨਿਰਣਾ' ਕੀ ਹੈ।

ਮੰਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਲਸ਼ੋ ਜੇ. ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਉਸ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗਲਤ ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਗਲਾ ਕੇਸ *ਵਾਘੋਂ ਕੁਵੇਰਜੀ ਬਨਾਮ ਕਾਮਾਜੀ ਬੋਮਨਜੀ* (1) ਹੈ, ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਤਾਲਾ ਦਾ ਨਿਵੇਕਲਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਕਾਰਨ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੇ ਸੰਮਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। . ਰਸਲ ਜੇ ਨੇ ਸੰਮਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਰਸਲ ਜੇ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਉਲਟ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਮਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਣਾਇਕ ਬਣ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਰੱਖੀ ਗਈ, ਅਤੇ *ਹਾਜੀ ਇਸਮਾਈਲ ਦੇ ਕੇਸ* (1) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀ, ਤਾਂ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਰਸਲ ਜੇ. ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫਰਕ ਪਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵਾਈਟ ਸੀਜੇ ਨੇ *ਤੁਲਜਾਰਾਮ ਰੋਅ ਦੇ ਕੇਸ* (2) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ.

"ਇੱਥੇ ਫੈਸਲਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ, ਜੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਪਰ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜਿਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉੱਥੇ ਹੋਣਾ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(1) 13 ਬੋਂਗ। ਐਲ.ਜੇ.ਆਰ. 91

(2) ਐਲ.ਐਲ.ਬੀ. 35 ਪਾਗਲ. 1

ਅਗਲਾ ਬੰਬਈ ਕੇਸ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ *ਸਕੱਤਰ ਆਫ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਮੈਨਸੇ ਲਖਾਮਸੇ ਅਤੇ ਹੋਰ* (1), ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਬਲਕਿ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਵਾਲ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ, ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ।

ਜੀਵਨਲਾਲ ਨਰਸੀ ਬਨਾਮ ਪਿਰੋਜਸ਼ਾਅ (2), ਨੂੰ ਅਗਲਾ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ,

ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮਹਿਜ਼ ਆਰਡਰ ਰੈਗੂਲੇਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇੱਕ 'ਨਿਰਣਾ' ਹੈ।

ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਪੀ.ਵੀ.ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦ ਹਾਜ਼ੀ ਨੂਰਮੁਹਮਦ ਲਤੀਫ (3) ਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਜੋ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਅਤੇ 'ਜਜਮੈਂਟ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ 'ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਵਾਲ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੱਟਾ ਲਗਾਓ। - ਸੋ? ਧਾਰਾ 59 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ, ਫਿਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਲਜਾਰਾਮ ਰੋ ਦੇ ਕੇਸ (4) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਡਾਲਮੀਆ ਜੈਨ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ , ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮ ਜੇ ਕੇਸ. ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ , ਕੇਸ (1) , ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ , ਅਤੇ. ਐਮਵੀ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ *ਤੁਲਜਾਰਾਮ ਰੋ ਦੇ ਕੇਸ (2)* ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਟੈਸਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ , ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਕਮਾਤਰ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਇਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ *ਰਾਮਸਵਾਮੀ ਚੇਟਿਯਾਰ ਬਨਾਮ ਰੋਇਆ ਕੰਨਿਆਪਾ ਮੁਦਲੀਆਰ (3)*, ਜਿੱਥੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਰ ਅਰਨੋਲਡ ਵ੍ਹਾਈਟ, ਸੀਜੇ, ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। *ਤੁਲਜਾਰਾਮ ਰੋ ਦੇ ਕੇਸ (2)*, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣੇ ਵੱਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ।

ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ *ਰਾਮਲਿੰਗੱਪਾ (4)* ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਯੁਕਤੀ , ਇੱਕ ਜੱਜ ਦਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਾਢੇ ਝਗੜੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ 'ਨਿਰਣਾ' ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। *ਤੁਲਜਾਰਾਮ* ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕੇਸ (2)। ਕਾਉਂਟਸ ਟ੍ਰੇਟਰ, ਸੀਜੇ, ਪੰਨਾ 541 'ਤੇ, ਕਿਹਾ-

"ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਉਪਯੋਗ ਕੀ ਹੈ , ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਹ ਹੈ, ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜਤਾ , ਇਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਗੁਣਾਂ' ਤੇ। , ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ * -

- (1) ILR 1942 ਲਾਹ. 491
- (2) ILR 35 ਮੈਡ. 1
- (3) ILR 54 ਮੈਡ. 491
- (4) ILR 49 ਮੈਡ. 539

ment ਅਤੇ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ; ਪਰ, ਜੇਕਰ ਪੱਖੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਮੇਸਮ, ਜੇ., *ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਯੁਕਤੀ v. ਏ. ਰਾਮਲਿੰਗੱਪਾ*, (1) ਨੇ ਕਿਹਾ-

“ਆਰਡਰਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਵਾਲੀ ਲਾਈਨ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਛੋਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਲਾਈਨ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

ਮੈਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਦੋ ਕੇਸ, *ਸੀਈ ਡੂਪਲੀ ਬਨਾਮ ਐਮਈ ਮੂਲਾ* (2) ਅਤੇ *ਦਿ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਸਤਿਆ ਸਾਹਿਬ* (3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੈਸਲਾ ਫੈਸਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜੇਟੀ *ਤੁਲਜਾਰਾਮ ਰੋ ਦੇ ਕੇਸ* (4) ਵਿੱਚ ਅਰਨੋਲਡ ਵ੍ਹਾਈਟ ਸੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਸਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗੀ।

ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਲਾਂਚ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕੀ ਹੈ

- (1) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 49 ਪਾਗਲ. 539
- (2) ILR 5 ਰੰਗ. 263
- (3) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 24 ਪਾਗਲ. 252
- (4) TLR 35 ਮੈਡ. 1

^Ab^ays^ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ i1: ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਅਪੀਲ vy ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਾਰਟੀ ਜੋੜਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ J Cos et^ ਸਵਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਸਹੀ ਅਤੇ PP ਹੈ।

ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕਪੂਰ, ਜੋ ਨਹੀਂ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ

ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 20 ਵਿੱਚ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੱਖ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। *ਚੋਕਲਿਊਗਮ ਚੇਤਿ ਬਨਾਮ ਸੇਠੈ ਚ*

ਅਤੇ ਅਚੀ (1), ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਹੁਣ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਦੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਇਹ 'ਨਿਰਣੇ' ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ *ਤੁਲਜਾਰਾਮ ਰੋ ਦੇ ਕੇਸ* (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਸਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ। ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਜੇ.

ਮਿਸਟਰ ਐਨ.ਐਮ.ਕੇਵਲਰਾਮਾਨੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਪਲੇਟੀਫ ਐੱਸ-
ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

e

ਬਨਾਮ

ਮਿਸਟਰ ਜੇ.ਡੀ. ਟਾਈਟਲਰ, - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦਾਰ,

1951 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 824

1Q5\$ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX) - ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 12

(2)—ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ 13-ਏ-9— ਆਖਰੀ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨ
7 ਫਰਵਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ -ਅਦਾਲਤ ਬੰਦ, ਲੰਬੀ ਛੁੱਟੀ ਲਈ—ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ

(1) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. ਓਰੰਗ। 29 (ਪੀਸੀ)

(2) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 35 ਮੈਡ.ਐਲ

(2) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 57 ਬੋਮ. 364

(3) ਏਆਈਆਰ 1949 ਬੰਬ. 125

(4) ਆਈ.ਜੇ.ਐਲ.ਆਰ. 35 ਪਾਗਲ. 1